

инновационной политики в Украине // Банківська система України: теорія і практика становлення: Збірник наукових праць: В 2-х т. т. 2.– Суми, 1999.– С. 482–490. 4. Конвенция об учреждении Всемирной организации интеллектуальной собственности (ВОИС), Стокгольм, 14. 07. 1967 г. 5. *Соколенко В. А.* Санационная оценка рыночной стоимости предприятий Харьков; «Основа». – 2001. – 250 с. 6. Санационный менеджмент реструктуризируемых предприятий. Интегральное учебное пособие. // Изд. НТУ «ХПИ» Под ред. проф. Ивина Л.Н., Харьков. – 2006. – 452с. 7. *Козырев А.Н.* Оценка интеллектуальной собственности. – М.: Экспертное Бюро–М., 1997, –289 с.

Поступила в редколлегию 22.03.10

УДК 334.757

Ю.А. ШВЕД, студ., НТУ «ХПИ»,
Д.А. ГОРОВИЙ, канд. екон. наук, доц., ХАДУ

СТВОРЕННЯ КОНСОРЦІУМУ ДЛЯ ВИХОДУ НА ЗАРУБІЖНИЙ РИНОК

За останні десятиліття в світовій економіці відбулися кардинальні зміни, які можна виразити одним словом – глобалізація. Для того, щоб утриматися на ринку, підприємство вимушене шукати партнерів і налагоджувати коопераційні зв'язки. Використання такого виду об'єднання підприємств як консорціум у наш час є актуальним, оскільки він дозволяє знайти виконавців окремих замовлень, необхідних для реалізації проекту, координувати всю діяльність по проекту, тим самим реалізувати проект в короткі терміни. Також це підприємство створюється на термін реалізації проекту. Проте частині партнерів вигідно зберігати досить тривалі зв'язки, зберігаючи відносини від проекту до проекту [1].

Метою дослідження даної статті є аналіз переваг формування консорціуму як способу збільшення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств на зарубіжних ринках.

Відповідно до розділу 12 ст.120 господарського кодексу України, консорціум – тимчасове статутне об'єднання підприємств для досягнення його учасниками певної загальної господарської мети (реалізації цільових програм, науково-технічних, будівельних проектів і т.п.) [2].

Можна виділити декілька особливостей консорціумів:

- консорціум може створюватися з утворенням і без утворення юридичної особи;
- як правило, в рамках консорціуму учасниками не формується ніяких організаційних структур, за винятком невеликого апарату (наприклад, ради директорів консорціуму);
- компанії, що входять в консорціум, повністю зберігають свою економічну і юридичну самостійність, за винятком тієї частини діяльності, яка пов'язана з досягненням мети консорціуму;
- метою створення консорціумів є об'єднання зусиль для реалізації конкретного проекту, звичайно у сфері своєї основної діяльності, здійснення науко- і капіталомістких проектів, зокрема міжнародних, або сумісне проведення крупних фінансових операцій по розміщенню позик, акцій;
- кожен член консорціуму забезпечує фінансування своєї частки робіт і приймає на себе комерційні і технічні ризики, пов'язані з виконанням своєї частини зобов'язань [3].

Правовою основою утворення консорціуму служить договір про стратегічне партнерство. Головною відмінністю такого договору від договору простого товариства є те, що він не передбачає внесків для організації спільної діяльності [4].

Також слід зазначити, що в основі організації консорціуму лежать декілька принципів, виконання яких забезпечує його стійкість:

1) Відмова від територіальної цілісності організації. Немає необхідності розроблювати і реалізовувати технологію, конструкцію самому, якщо хтось може зробити їх краще, швидше і дешевше.

2) Консорціум існують до тих пір, поки спільна діяльність партнерів приносить сумісний дохід: виграються проекти, зберігається висока швидкість їх реалізації, результати спільної діяльності відповідають стандартам якості і рівню технологічності. Якщо ідеї, наукові, технологічні, конструкторські можливості партнерів застаріли, потрібне шукати нових.

3) В глобальній економіці пошук партнерів повинен проводитися по всьому світу. Як показує історія, винаходи і відкриття робляться у всіх країнах і дуже часто в маленьких фірмах або окремими людьми.

4) Вигідно, щоб консорціум мав гнучку структуру та з максимальною ефективністю використовувівиснуючі ресурси та ті, що будуть придбані.

5) В умовах швидкого розвитку технологій не вигідно вкладати великі гроші в закупівлю устаткування, стаціонарних приміщень, особливо якщо невідомо, який об'єм продукції буде випущений.

6) Бажано скорочення невиробничих витрат, перш за все пов'язаних з управлінням.

Таким чином, до переваг створення консорціуму можна віднести:

- синергетичний ефект, тобто висококваліфіковані фахівці компаній, що об'єдналися, здатні разом вирішити складніші завдання, ніж кожна компанія окремо;
- скорочення термінів виконання проектів;
- підвищення якості інноваційних продуктів в результаті використання передових ідей і технологій декількох виробників;
- скорочення термінів виходу на ринок і розширення об'єму ринку за рахунок складання зусиль декількох партнерів;
- вищу конкурентоспроможність за рахунок гнучкого використання адміністративних, фінансових, інтелектуальних і інших можливостей партнерів[5].

Отже, можна зробити висновок, що формування консорціуму дозволить значно швидше підвищити якість товарів або послуг і підняти конкурентоспроможність вітчизняних фірм за рахунок об'єднання їх потужностей, кадрів, матеріальних і фінансових ресурсів. Такий варіант привабливий своєю простотою, мінімальним ризиком і економічністю, оскільки не вимагає від партнерів зміни правового статусу, створення сумісних фондів і оплати змісту відособленого апарату управління.

Список літератури: 1. Чернова Е. А. Виртуальные корпорации как причина и следствие мировой глобализации. М., 2004. – №3. – с. 120. 2. Господарський кодекс України // Офіційний вісник України. – 2003.- №11. -с.462. 3. Мейтус В. Виртуальные организации. – М.: Юстициформ, 2007. – 211 с. 4. Булярский С.

В., Булярская С. А. Консорциум как коллективный участник инновационной деятельности. Журнал "Регионология", 2008 – №4. 5. Булярский С. В. «Инновационные организации образовательных и научных учреждений», 2003. – 630 с.

Поступила в редколлегию 27.05.10

УДК 930.2:737.3

Є.К. ШИШКІНА, канд. іст. наук, ст. викладач, НТУ «ХП»,
О.О. НОСИРЄВ, асистент, НТУ «ХП»

МЕТОДИКА НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИВАТНИХ ПАПЕРОВИХ ГРОШЕЙ ЯК ДЖЕРЕЛ ЕКОНОМІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ

This thesis presents private paper money research by using emblematic, chronology, metrology etc. methods, determines outward appearance descriptions of the private paper money, and defines characteristics, distinguished methods of the private money investigation from methods of the official notes sources analysis.

В статті проводиться критический анализ частных денег с помощью методов эмблематики, хронологии, метрологии и других, выявляются специфические черты внешнего оформления частных бумажных денег и определяются особенности, которые отличают методику первоисточников критики частных денег от методики первоисточников критики государственных денежных знаков.

Актуальність роботи обумовлена тим, що економічний розвиток української держави і новітні світові фінансові перетворення характеризуються дедалі більшим використанням недержавних грошей, різноманітних грошових замінників. Крім того, вітчизняна наука сьогодні потребує розширення джерельної бази і вимагає використання нових дослідницьких підходів і методик.

Метою роботи є розробка методики виявлення економічної інформації за допомогою аналізу сфрагістичних, емблематичних, метрологічних та ін. ознак приватних паперових грошей. Відповідно до поставленої мети, визначені такі завдання: 1) проаналізувати стан вивчення проблеми в історіографії; 2) охарактеризувати джерельну базу дослідження; 3) розробити методику джерелознавчої критики приватних паперових грошей, розкрити особливості аналізу приватних паперових грошей як носіїв економічної інформації; 4) вказати основні напрямки використання розробленої методики.